

Cel ce se încrede în Domnul

Pentru studiul din această săptămână, citește: Proverbele 28:4,7,9; 28:5; 29:13; Romani 1:16,17; Galateni 3:24; 1 Ioan 2:15-17.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Frica de oameni este o cursă, dar cel ce se încrede în Domnul n-are de ce să se teamă.” (Proverbele 29:25)

Atât de multe voci ne cheamă din atâtea direcții să le urmăm! Cum putem ști ce este bine și ce este rău? Răspunsul se găsește la Dumnezeu și în revelația Sa scrisă. Trebuie să învățăm să ne bizuim pe El și să ascultăm de Legea Sa, iar restul vine de la sine.

Domnul Isus ne-a transmis acest adevăr când ne-a îndemnat: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu” și ne-a asigurat: „... și toate celelalte lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:33). Prioritatea noastră trebuie să fie încrederea în Dumnezeu și ascultarea de El. Altfel, vom pune pe primul plan altceva, ceea ce înseamnă, pur și simplu, idolatrie. Iar încrederea în Dumnezeu o putem învăța doar printr-o viață de credință, și aceasta înseamnă să facem ce ne-a poruncit Domnul, lăsând consecințele în seama Lui!

În cartea Proverbele, din totalul de treisprezece apariții ale cuvântului Torah („lege”, sau „învățătură”), patru se găsesc în capitoul 28 (vers. 4 [de două ori], 7, 9). Deși în Proverbele se referă la învățătura dată de un om înțelept (Proverbele 13:14), în tradiția israelită expresia are o conotație spirituală și se referă la revelația divină (Proverbele 29:18).

1. Citește Proverbele 28:4,7,9. Ce ne spun aceste versete despre importanța legii pentru modul nostru de viață?

Lucrul care îi distingea pe israeliți de celelalte popoare nu era modul lor specific de a gândi sau convingerile lor „spirituale” și teologice, ci modul lor concret de viață, legat, printre altele, de alimentație, de odihnă, de mediul natural și de relațiile cu vecinii și familia. Lucrurile acestea îi făceau „sfinți”, „puși de o parte”, „îi deosebeau” de toate celelalte națiuni. Iar modul acesta de viață gravita în jurul Legii și al principiilor ei.

La urma urmelor, noi, oamenii, nu putem fi înțelepți prin noi înșine. Noi nu putem întotdeauna să deosebim binele de rău (1 Împărați 3:9). De aceea, avem nevoie de Legea lui Dumnezeu ca să ne ajute să avem discernământ. Cu alte cuvinte, dobândirea înțelepciunii nu depinde de eforturile noastre intelectuale sau spirituale, ci este legată în mod esențial de ascultarea de o lege care este în afara noastră, a societății în care trăim și a obiceiurilor acesteia, este exterioară psihicului și dorințelor noastre.

Această lege este, bineînțeles, Legea cea veșnică a lui Dumnezeu, iar respectarea ei este, efectiv, un act de credință.

De care necazuri și probleme ai fost cruțat datorită deciziei de a păzi, prin credință, Legea lui Dumnezeu? Cum ar fi viața ta dacă nu ai respecta-o?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să recunoască valoarea sfaturilor practice din Proverbele, sfaturi întemeiate pe frica de Domnul.

La nivelul sentimentelor: Să aprecieze valoarea sfaturilor lui Dumnezeu, recunoscând scopul lor și binecuvântarea ascultării.

La nivel practic: Să fie motivați să trăiască după preceptele divine, lăudându-L pe Dumnezeu pentru că, în dragostea Sa, ne-a dat învățături atât de clare pentru a trăi în această lume a păcatului.

SCHIȚA STUDIULUI

- I. **Cunoștințe: Calitatea excepțională a poruncilor și legilor lui Dumnezeu**
 - A. De ce cred unii creștini că legile lui Dumnezeu restrâng libertatea?
 - B. De ce ne este greu să credem că legile lui Dumnezeu sunt o binecuvântare? Ce putem face pentru a ne schimba mentalitatea și a le vedea ca pe o binecuvântare, așa cum sunt în realitate?
- II. **Sentimente: Recunoașterea greșelii care există în tentativa societății moderne de a ignora legile lui Dumnezeu**
 - A. Cum le putem prezenta oamenilor Decalogul așa ca să fie prețuit și onorat?
 - B. Unele biserici creștine cred că Legea a fost desființată la cruce. Care este metoda cea mai bună de a contracara această înțelegere greșită?
- III. **Practic: Noi motive de a respecta cu bucurie învățătura Domnului**
 - A. „Tu, Doamne, nu-mi vei opri îndurările Tale; ci bunătatea și adevărul Tău mă vor păzi totdeauna” (Psalmii 40:11, KJV).
 - B. Cum ne putem însuși atitudinea psalmistului care a înțeles că îndurările lui Dumnezeu și adevărul Său nu se exclud reciproc?
 - C. Unde putem găsi curajul și forța necesare pentru a rămâne tari în credință când totul în viață pare a fi împotriva noastră?

Rezumat: Legile și înțelepciunea lui Dumnezeu sunt înfățișate în cartea Proverbele ca fiind strâns legate și formând împreună un ghid de viață. Cea mai înaltă înțelepciune este rodul supunerii față de voința Sa.

Oricât de importantă ar fi pentru viața de credință, Legea (Tora), în sine, nu este sursa de viață. Dimpotrivă, Legea descoperă păcatul, iar păcatul conduce la moarte (Romani 7:7-13). Însă ea este eficientă pentru că vine de la Dumnezeu. Fără Dumnezeu, Tora ar fi un crez legalist, care nu ar avea nicio legătură cu intenția Sa inițială. O viață de ascultare de Dumnezeu înseamnă să trăiești cu Dumnezeu. Tora nu îți ia locul lui Dumnezeu, ci este doar un „îndrumător” care (conform analogiei folosite de apostolul Pavel) îi îndrumă pe elevi către Învățătorul lor (Galateni 3:24).

2. Citește Galateni 3:24 și contextul imediat. Cum ne îndrumă Legea spre Hristos ca să putem fi într-adevăr „socotiti neprihăniți prin credință”?

Cartea Proverbele nu este numai o carte de înțelepciune, ci, înainte de toate, este o carte despre Dumnezeu care ne-a descoperit înțelepciunea. Când căutăm înțelepciunea prin ascultare, Legea ne va conduce tot mai aproape de Domnul Isus și de mântuirea pe care ne-o oferă în dar, prin credința în El.

3. Citește Proverbele 28:5. Care este cheia pentru a înțelege totul?

Cuvântul „înțeleg” este folosit de două ori în versetul 5, la fel cum este folosit cuvântul „lege” în versetul 4. Aceste două versete sunt legate prin păzirea Legii (vers. 4) și căutarea Domnului (vers. 5). Totuși sfera înțelegerii nu se limitează doar la cunoașterea și împlinirea a ceea ce e drept (vers. 5), ci cuprinde „totul”, deoarece ea derivă din Dumnezeu a toate. Pentru vechiul Israel, cunoașterea tuturor lucrurilor nu era separată de experiența religioasă. Credința era strâns legată de cunoașterea inteligentă și rațională. Israeliții nu puteau concepe credința fără rațiune ori rațiunea fără credință, întrucât Dumnezeu era fundamentul ambelor domenii.

De ce este credința în Dumnezeu o atitudine care poate fi susținută prin argumente raționale? De ce este illogic și irațional să-L respingem pe Dumnezeu?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasaj de studiat: Proverbe 28:4,5

Ideea centrală pentru creștere spirituală: În general, în gândirea modernă, „a fi realist” înseamnă a trece peste constrângerile depășite din Cuvântul lui Dumnezeu și numește lucrul acesta „progres”. Împăratul Solomon nu ar fi de acord cu această opinie. El subliniază că unicul progres real pe care îl poate face cineva în viață se datorează acceptării sfaturilor Scripturii și aplicării lor în viață, cu ajutorul lui Dumnezeu.

Introducere. Discutați de ce avem nevoie de Cuvântul Sfânt ca să fim înțelepți, când există atâtea cărți despre dezvoltarea personală.

Cuvântul lui Dumnezeu este „codul-sursă” al sănătății și fericirii, este „șablonul” după care este construită viața pentru făpturile create după chipul lui Dumnezeu. Viața operează cel mai bine când este în armonie cu acest tipar. Revedeți versetele din Proverbe care conțin principii de sănătate.

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Studiază Proverbe 28:4,5,7-9; 29:13.

Comentariu biblic

I. Importanța Legii lui Dumnezeu

(Recitește împreună cu grupa Proverbe 28:4.)

Spre deosebire de mentalitatea modernă care pretinde că are și oferă înțelepciune independent de Dumnezeu, cartea Proverbe deplânge frecvent limitele cunoașterii noastre și ne recomandă să nu ne încredem în înțelepciunea noastră. Ea insistă asupra ideii că omul are nevoie de revelație divină.

„Realitățile dure ale vieții, care ne aduc cu picioarele pe pământ, sunt realitățile lui Dumnezeu și o școală a caracterului aprobată de El; ele nu sunt alternative la harul Său, ci mijloacele lui, fiindcă totul izvorăște din har, de la puterea de a cunoaște și până la puterea de a asculta. [...]”

Toți merg la școala lui Dumnezeu [...], întrucât El vrea să le dea cunoașterea Sa, care este totodată și premiul final. Numai în supunerea

4. Citește 1 Ioan 2:15-17. Cu privire la ce lucru suntem avertizați aici? Cum ne putem proteja de acest pericol?
-
-

5. Deși ceea ce se înțelege prin „a fi bogat” variază foarte mult, ce învățăm din cartea Proverbele 28 despre cum să devii bogat și cum să gestionezi „bogățiile” pe care le ai?

a. vers. 8

Averea ta nu este justificată dacă ai luat de la sărac. După cum am văzut deja, Biblia îi condamnă vehement pe cei care îi exploatează pe săraci în folosul personal.

b. vers. 27

Spre deosebire de „cel lacom” (vers. 25), omul generos cu săracii este binecuvântat.

c. vers. 19

Bogăția nu trebuie să fie rezultatul furtului sau al norocului, ci o răsplată pentru munca noastră harnică și pentru calitatea ei. Dacă suntem bogați, ar trebui să fim prin merit.

d. vers. 20-22,24

Pasajul ne prezintă două situații posibile: (1) trecem cu vederea anumite fapte necinstite și, astfel, devenim părtași la ele (vers. 21); (2) suntem atât de nerăbdători să ne însușim averea părinților noștri, încât îi privim de ceea ce au nevoie ca să trăiască (vers. 24). Mai rău decât atât, aceia care procedează astfel pot să-și justifice într-atât de mult dorințele interioare, încât să se convingă că nu fac nimic rău. Astfel ajung să-și spună că „nu este un păcat”.

Banul este o forță extraordinară în lumea aceasta și de aceea vorbește Biblia atât de mult despre el. Dacă îți dorești bani (la fel ca oricare altul), cum poți fi sigur că nu cazi în cursa pe care Domnul Isus a numit-o „înșelăciunea bogățiilor” (Marcu 4:19)?

față de autoritatea și măreția Sa (adică în frică de Domnul) începem și ne continuăm educația; și, când căutăm cu sârg înțelepciunea «ca pe o comoară ascunsă», vom ajunge la premiu – o legătură tot mai strânsă cu acest Domn. [...] Căci obiectivul este: «Atunci vei înțelege frica de Domnul și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu» (2:5).» – D. Kidner, *The Proverbs: An Introduction and Commentary*, p. 35

De discutat: Cum poate Legea lui Dumnezeu să ne învețe că El este dragoste? De ce ni se pare uneori că Legea este ca o cămașă de forță? Poată că, dacă am memora și primele cuvinte din Decalog („Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei”), ne-am aminti că mântuirea vine înaintea Legii. Noi nu ținem Legea ca să fim mântuiți. Dumnezeu le-a dat Decalogul unor oameni pe care îi răscumpăraseră din sclavie. Iar faptul că Dumnezeu Însuși a rostit Legea pe Sinai ar trebui să ne lărgască viziunea despre preocuparea Sa pentru bunăstarea noastră. Moise spune: „Domnul ne-a poruncit atunci să împlinim toate aceste legi și să ne temem de Domnul, Dumnezeul nostru, ca să fim totdeauna fericiți și să ne țină în viață” (Deuteronomul 6:24, subl. aut.). Nu e de mirare atunci că psalmistul cânta: „Cât de mult iubesc Legea Ta! Toată ziua mă gândesc la ea” (Psalmii 119:97).

II. Să-L căutăm pe Domnul

(Revezi împreună cu grupa Proverbele 2:1-9.)

Cei care resping Legea vor pierde legătura cu Dumnezeu. În ceea ce ne privește pe noi, cei creați după chipul Său, ea este un ghid prețios pentru relația cu El, dar și pentru a avea familii și prietenii sănătoase și fericite, deoarece ea ne oferă principii cuprinzătoare despre bine și despre rău. Cartea Proverbele nu validează înțelepciunea omului. Nu lasă loc îndoielii față de principiile absolute divine. Dumnezeu cunoaște la modul absolut, deoarece cunoașterea Sa este deplină.

Cunoașterea omului este îmbogățită prin meditarea la adevărurile lui Dumnezeu. El ni S-a făcut cunoscut prin Cuvântul Său și prin Isus Hristos. Scriitorii biblici elogiază adesea desăvârșirea și adevărul revelației.

David: „Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, un argint lămurit în cuptor de pământ și curățit de șapte ori” (Psalmii 12:6). „Legea Domnului este desăvârșită și înviorează sufletul; mărturia Domnului este adevărată și dă înțelepciune celui neștiutor. Orânduiri Domnului

6. Citește Proverbele 29:13. Ce temă este abordată aici?

Menționarea luminii în acest context așază relația dintre cei doi în perspectiva creației: și săracul, și bogatul sunt creați de Dumnezeu (Proverbele 22:2). Amândoi se bucură de darul vieții și de lumina soarelui. Dacă bogatul este sfătuit cum să se poarte cu cel sărac, săracul, la rândul lui, este sfătuit să-l iubească pe cel ce-l asuprește, care, în unele cazuri, poate fi cel bogat (Matei 5:44,45).

7. Care este mesajul textului din Proverbele 28:3?

Sărăcia nu ar trebui folosită ca scuză pentru nelegiuire. Faptul că ai fost asuprit nu îți dă dreptul de a-i asupri pe alții. Parabola Domnului Isus despre robul nemilostiv, care supune la presiuni un om mai sărac decât el, arată că această reacție, deși neașteptată din partea unui sărac (el ar trebui să simtă împreună cu alți oameni săraci), nu era un lucru neobișnuit (Matei 18:22-35). În Proverbele 28:3, o asemenea atitudine este asemănată cu o rupere de nori – ploaia, care de obicei este o binecuvântare, se transformă într-un torent distructiv –, sugerând anormalitatea acestui comportament și dezamăgirea pe care o aduce.

8. Care este mesajul textului din Proverbele 28:6?

În înțelepciunea populară, omul neprihănit nu putea fi sărac, întrucât se considera că sărăcia era pedeapsa meritată de cel leneș (Proverbele 24:34). Totuși viața reală este mai complexă. Sărăcii pot fi victimele nedreptății sau ale unor circumstanțe pe care nu le pot controla. Însă, indiferent de modul în care cineva ajunge în sărăcie, scara valorilor susținută de cartea Proverbele este foarte clară: neprihănirea este mai importantă decât bogățiile, iar succesul nu este un indicator garantat al neprihănirii.

Ce putem face atunci când suntem ispitiți să ne compromitem valorile de dragul câștigului material? Cum ne putem feri de acest comportament?

sunt fără prihană și veselesc inima; poruncile Domnului sunt curate și luminează ochii” (Psalmii 19:7,8).

Moise: „Porunca aceasta... nu este mai presus de puterile tale, nici departe de tine... Dimpotrivă, este foarte aproape de tine, în gura ta și în inima ta, ca s-o împlinești. Iată, îți pun azi înaintea viața și binele, moartea și răul. Căci îți poruncesc azi să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, să umbli pe căile Lui și să păzești poruncile Lui, legile Lui și rânduielile Lui ca să trăiești și să te înmulțești” (Deuteronomul 30:11,14-16).

Isus: „Cine are poruncile Mele și le păzește acela Mă iubește; și cine Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu. Eu Îl voi iubi și Mă voi arăta Lui” (Ioan 14:21). „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul” (17:17).

De discutat: Dacă cineva respinge cunoașterea de Dumnezeu, ce surse de cunoaștere îi rămân? Doar înțelegerea lui limitată și coruptă. Potrivit Scripturii, punctul de plecare în căutarea înțelepciunii adevărate este revelația lui Dumnezeu: „Căci la Tine este izvorul vieții; prin lumina Ta vedem lumina” (Psalmii 36:9); „Frica Domnului este începutul științei” (Proverbele 1:7); „Nu te socoti singur înțelept; teme-te de Domnul și abate-te de la rău!” (3:7); „Frica de oameni este o cursă, dar cel ce se încrede în Domnul n-are de ce să se teamă” (29:25).

III. Dragostea de adevăr

(Revezi împreună cu grupa Proverbele 14:34 și Proverbele 1:2-5.)

Cartea Proverbele aplică sfaturile divine la diverse situații și este un manual de educație. Ea nu slăvește cunoașterea omului sau cultura, întrucât înțelepciunea autentică vine de la Dumnezeu. Dacă El este ascultat și onorat, familiilor, afacerilor și guvernelor le merge bine: „Neprihănirea înalță pe un popor, dar păcatul este rușinea popoarelor” (Proverbele 14:34).

În ea găsim și sfaturi practice pentru o viață disciplinată și prudentă în această lume complicată. Solomon recunoaște existența adevărului absolut (deși astăzi mulți o iau în derâdere) și punctul de pornire pentru a-l cunoaște: „Frica Domnului este începutul științei” (vers. 7).

De discutat: Și Proverbele, și Deuteronomul oferă sfaturi practice și îndemnul de a-L iubi pe Dumnezeu și a ne teme de El. Cine este deci adevăratul Autor al Bibliei?

Îi putem învăța multe pe copiii, pe elevii noștri și pe toți cei dornici să învețe de la noi, dar probabil că învățătura cea mai importantă dintre toate este „dragostea de adevăr”, despre care a scris și apostolul Pavel (2 Tesaloniceni 2:10). Și, din moment ce Domnul Isus este Adevărul, când îi învățăm pe alții să iubească adevărul, îi învățăm practic să-L iubească pe El!

„Indiferent de domeniul de cercetare pe care îl urmărim cu dorința sinceră de a ajunge la adevăr, suntem aduși în contact cu marea Inteligență nevăzută care lucrează în toți și în toate. Minte omului este adusă în comuniune cu mintea lui Dumnezeu, finitul cu Infinitul. Efectul aceste comuniuni asupra trupului, minții și sufletului este mai presus de orice estimare.” – Ellen G. White, *Educație*, p. 14

9. Citește Proverbele 29:15 (vezi și vers. 19). Ce principiu important găsim aici, aplicabil nu numai în educație, ci și în viață?

Exemplul personal este important (îndeosebi în relația cu cei pe care nu-i putem mostra ori pedepsi), însă există cazuri în care nu este suficient. Un astfel de caz este disciplinarea copiilor. Uneori copiii au nevoie să fie pedepsiți pentru a fi aduși pe calea cea bună.

Natura omenească este căzută și coruptă, iar copiii noștri, chiar dacă sunt mici și drăgălași, au și ei o astfel de natură. Oricât i-am iubi, nu le facem bine dacă le permitem să facă tot ce vor. Ei nu numai că au nevoie de disciplină, ci chiar o cer! Ei au nevoie să știe că există anumite limite și că trebuie să rămână între aceste limite. Mama care socotește că respectarea libertății copilului ei înseamnă să-l lase să facă ce vrea, fără să îi spună niciodată „nu”, își atrage „rușinea” asupra ei și atrage suferința asupra copilului, dacă nu imediat, atunci, cu siguranță, la vârsta maturității.

Ce lecții învățate de mic copil te-au însoțit pe tot parcursul vieții? Cum te-au ajutat ele să ai o viață mai bună?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Întrebări pentru meditație

În societățile contemporane secularizate, lipsa de credincioșie față de Dumnezeu generează probleme uriașe. Oamenii se bucură de violență și de neascultare. Discuțați cauzele acestei stări.

1. Cum poate consacrarea noastră față de Dumnezeu și față de Cu-vântul Său să contracareze tendințele negative din societate?

2. Ce modalități subtile utilizează media în prezent pentru a lăuda stilurile de viață discutabile?

3. De ce avem nevoie să ni se aducă aminte că modul în care ne purtăm cu membrii familiei este adevăratul semn al credincioșiei noastre?

4. SĂ TRECEM LA ACȚIUNE!

Amintește-i grupei că a ne ruga în Numele Domnului Isus nu înseamnă doar să menționăm Numele Său la începutul și la sfârșitul rugăciunii, ci înseamnă să ne rugăm având gândul și spiritul Său, crezând în făgăduințele Sale, încrezându-ne în harul Său și făcând faptele Sale.

De ce Domnul nu a revenit încă? Pentru că Evanghelia nu a fost predicată tuturor? Ellen White spune: „Dacă ne-am smeri înaintea lui Dumnezeu și am fi buni și amabili, cu o inimă sensibilă și plină de milă, atunci ar fi o sută de convertiri la adevăr acolo unde acum nu este decât una. Dar, deși mărturisim că suntem convertiți, noi purtăm cu noi peste tot bagajele eului, pe care le considerăm prea prețioase ca să renunțăm la ele. Este privilegiul nostru să lăsăm această povară la picioarele lui Hristos și, în locul ei, să luăm caracterul Său și asemănarea cu El. Mântuitorul așteaptă ca noi să facem acest lucru. [...]”

De ce nu învățăm de la Mântuitorul în fiecare zi? De ce nu trăim în continuă comuniune cu El astfel încât, în relațiile dintre noi, să putem să vorbim și să ne purtăm blând și prietenos? De ce nu Îl onorăm pe Domnul, prin amabilitate și iubire unul față de altul? Dacă vorbim și trăim în armonie cu principiile cerului, cei necredincioși vor fi atrași la Hristos prin legătura lor cu noi.” – *Mărturii*, vol. 9, p. 189, 190

Activitate: Alcătuți în grupă o listă cu modalități practice de a oglindi mai bine amabilitatea și curtoazia Domnului în relațiile cu oamenii din jurul nostru.

„Legile lui Dumnezeu își au temelia în corectitudinea cea mai de neștrămutat și sunt concepute în așa fel încât să promoveze fericirea celor care le păzesc. [...] Religia îl aduce pe om într-o relație personală cu Dumnezeu, dar nu face doar atât, deoarece, pentru ca să poată ajuta și să aducă binecuvântare omenirii, principiile Cerului trebuie să fie puse în practică.” – Ellen G. White, *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 267

„Neglijarea completă a instruirii copiilor pentru Dumnezeu a perpetuat răul și i-a aruncat în rândurile vrăjmașului pe mulți care, dacă ar fi beneficiat de grija cuvenită, ar fi fost colaboratori cu Hristos. Ideile greșite și afecțiunea nesăbuită și greșit orientată au cultivat trăsături care i-au făcut pe copii neplăcuți și nefericiți, au amărât viața părinților și și-au prelungit influența vătămătoare din generație în generație. Oricum copil căruia i se permite să facă ce vrea îl va dezonoara pe Dumnezeu și le va aduce rușine tatălui și mamei lui. [...] Dacă își neglijează datoria și îi lasă pe copiii lor să facă rău, părinții le închid astfel porțile cetății lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 5, p. 325, 326

Întrebări pentru discuție

1. Scriitorul rus Lev Tolstoi a crescut într-o familie creștină, dar a renunțat la credință vreme de mai mulți ani. La maturitate, s-a confruntat cu o criză: *Ce sens are viața, dacă într-o zi, mai devreme sau mai târziu, totul se încheie la mormânt?* Deși a căutat în toate domeniile cunoașterii, nu a găsit niciun răspuns. În cele din urmă, a înțeles că singurul răspuns logic se găsea în credință – în ceva ce depășea logica însăși. Logica îi spunea să pășească dincolo de logică, în lumea credinței, pentru a găsi răspunsul legat de sensul vieții. Așadar, de ce este credința în Domnul Isus pasul cel mai logic pe care îl putem face pentru a afla care este sensul și scopul vieții?
2. Ce înseamnă pentru tine „dragostea de adevăr”? Cum iubim adevărul? Pentru a iubi adevărul trebuie mai întâi de toate să îl cunoaștem. Dar cum ajungem să cunoaștem adevărul? Ce putem face pentru a nu permite niciunui lucru să ne împiedice să iubim adevărul mai presus de orice?

Bunătatea este răsplătită cu bunătate

Miranda Starr, directorul Academiei Parkersburg din Virginia de Vest, și-a propus să facă un experiment cu elevii din clasele I și a II-a. „La ora de religie, studiam despre bunătate și despre faptul că este molipsitoare”, ne relatează ea. „Am vrut să verificăm dacă așa stau lucrurile.” Așa i-a venit ideea să viziteze împreună cu elevii ei azilul de bătrâni și să le ofere astfel ocazia de a-și exersa deprinderile de citire și de a-și face prieteni. „De mult îmi doream să fac lucrul acesta”, spune ea. „E drept, ne place să cântăm, dar mă întrebam ce altceva am putea face ca să legăm o relație cu ei.” Copiii au primit ideea cu bucurie și, în ianuarie, citeau deja destul de bine ca să se descurce singuri.

„Mergem la azil o dată la două săptămâni”, spune Ben, un elev de opt ani. „După ce cântăm, fiecare îi citește partenerului său de lectură.”

„Nu a fost greu să ne alegem partenerii de lectură!” spune Reagan, un elev de șapte ani. „I-am văzut, ne-am uitat la fața lor și apoi i-am ales pe cei care ni s-au părut simpatici!”

Elevii aleg și cartea sau cărțile pe care doresc să le citească și le pot schimba între ei după ce le termină. Pe măsură ce citesc, leagă relații de prietenie. „Partenera mea de lectură este o doamnă care se numește Jane”, spune Sophia, o fetiță de șase ani. „Odată, i-am citit despre urme de animale și am ajuns la urmele lăsate de vulpe. Atunci, mi-a spus că a avut odată o vulpe ca animal de companie!”

Bătrânii de la azil sunt foarte încântați de vizitele copiilor și îi laudă, spunând că citesc foarte bine. „Îmi place să-l văd pe partenerul meu de lectură zâmbind”, adaugă Ben. La acest proiect participă și elevii din clasele mai mari. „Îmi plac mult vizitele la azil”, ne spune Ryleigh, un băiat de nouă ani. „Este acolo un bărbat căruia îi citesc – îl cheamă Mark. E întotdeauna fericit să mă vadă și îmi spune mereu că Dumnezeu mă iubește. Este simpatic și mi-aș dori să-l văd mai des.”

Ca mulțumire pentru vizitele elevilor, azilul a organizat o serbare și i-a oferit doamnei Miranda Starr o placă pe care erau scrise următoarele cuvinte: „Voluntarii anului – Academia Parkersburg. Ați încălzit inimile multora prin grija pe care o arătați. Voluntarii sunt ca niște stele strălucitoare!” Miranda a înțeles că „experimentul” a fost un succes. „Bunătatea a fost răsplătită. Noi am încercat să le aducem unor oameni bucurie în suflet, dar ei ne-au oferit mult mai mult!”

IANUARIE

1. J. Psalmii 69:13
2. V. Exodul 16:4,7
s. a. B 16:47, CT 16:38, IS 16:31, MS 16:46, SM 16:47, DJ 16:57, AR 17:00
3. S. Iosua 24:15
s. a. B 16:48, CT 16:39, IS 16:32, MS 16:47, SM 16:48, DJ 16:58, AR 17:01
4. D. Ioan 4:23
5. L. Ieremia 23:6
6. M. Evrei 7:1,2
7. M. Romani 4:5
8. J. Efeseni 5:1,2
9. V. Romani 9:33
s. a. B 16:54, CT 16:45, IS 16:39, MS 16:53, SM 16:55, DJ 17:04, AR 17:08
10. S. Romani 10:3
s. a. B 16:55, CT 16:46, IS 16:40, MS 16:54, SM 16:56, DJ 17:05, AR 17:09
11. D. Galateni 6:14
12. L. Matei 27:11
13. M. Matei 27:22,25
14. M. 2 Împărați 23:3
15. J. Psalmii 85:6
16. V. Filipeni 2:9
s. a. B 17:03, CT 16:53, IS 16:48, MS 17:02, SM 17:04, DJ 17:12, AR 17:16
17. S. Isaia 41:10
s. a. B 17:04, CT 16:55, IS 16:49, MS 17:03, SM 17:06, DJ 17:13, AR 17:18
18. D. Matei 28:19
19. L. Isaia 13:12
20. M. Romani 8:32
21. M. Apocalipsa 22:4
22. J. Matei 18:12
23. V. Psalmii 139:9,10
s. a. B 17:12, CT 17:02, IS 16:58, MS 17:12, SM 17:14, DJ 17:21, AR 17:26
24. S. Ioan 10:10
s. a. B 17:13, CT 17:04, IS 16:59, MS 17:13, SM 17:16, DJ 17:23, AR 17:27
25. D. Psalmii 23:5
26. L. Matei 5:45
27. M. 1 Timotei 1:15
28. M. 2 Samuel 12:1,7
29. J. Romani 5:17
30. V. Apocalipsa 22:14
s. a. B 17:21, CT 17:11, IS 17:08, MS 17:22, SM 17:25, DJ 17:31, AR 17:36
31. S. Luca 19:9,10
s. a. B 17:23, CT 17:12, IS 17:10, MS 17:24, SM 17:27, DJ 17:32, AR 17:38

FEBRUARIE

1. D. Matei 8:8,10
2. L. Romani 6:17,18
3. M. Romani 4:20,21
4. M. Iuda 24,25
5. J. Psalmii 16:1
6. V. Romani 1:17
s. a. B 17:31, CT 17:22, IS 17:19, MS 17:33, SM 17:36, DJ 17:41, AR 17:47
7. S. Galateni 3:9,10
s. a. B 17:33, CT 17:23, IS 17:21, MS 17:34, SM 17:38, DJ 17:42, AR 17:48
8. D. Ioan 3:36
9. L. Iacov 2:20
10. M. Iacov 2:22
11. M. Filipeni 1:6
12. J. 2 Timotei 1:12
13. V. Filipeni 2:13
s. a. B 17:41, CT 17:31, IS 17:30, MS 17:43, SM 17:47, DJ 17:50, AR 17:57
14. S. Ioan 9:25
s. a. B 17:42, CT 17:33, IS 17:31, MS 17:45, SM 17:49, DJ 17:52, AR 17:58
15. D. Faptele ap. 5:31
16. L. 1 Ioan 1:9
17. M. 1 Ioan 1:7
18. M. Romani 7:24,25
19. J. Romani 8:1
20. V. Romani 8:33
s. a. B 17:51, CT 17:41, IS 17:41, MS 17:54, SM 17:58, DJ 18:00, AR 18:07
21. S. Ioan 13:34
s. a. B 17:52, CT 17:42, IS 17:42, MS 17:55, SM 18:00, DJ 18:01, AR 18:09
22. D. Apocalipsa 21:5
23. L. Coloseni 2:9,10
24. M. Romani 5:10
25. M. 2 Corinteni 5:18
26. J. Galateni 2:20
27. V. Romani 6:1,2,6
s. a. B 18:00, CT 17:50, IS 17:51, MS 18:04, SM 18:09, DJ 18:09, AR 18:17
28. S. Coloseni 3:3
s. a. B 18:02, CT 17:52, IS 17:53, MS 18:06, SM 18:11, DJ 18:11, AR 18:19

MARTIE

1. D. Apocalipsa 3:20
2. L. Faptele ap. 20:24
3. M. 1 Împărați 22:43
4. M. Romani 6:14
5. J. Matei 7:21
6. V. Matei 12:30
s. a. B 18:09, CT 18:00, IS 18:02, MS 18:14, SM 18:20, DJ 18:19, AR 18:27
7. S. Neemia 6:11
s. a. B 18:11, CT 18:01, IS 18:03, MS 18:16, SM 18:21, DJ 18:20, AR 18:29
8. D. Matei 10:22
9. L. Ioan 19:38,39
10. M. Daniel 3:16-18
11. M. Matei 6:24
12. J. Ioel 3:13,14
13. V. Matei 6:33
s. a. B 18:18, CT 18:08, IS 18:12, MS 18:24, SM 18:30, DJ 18:28, AR 18:37
14. S. Iosua 24:15
s. a. B 18:20, CT 18:10, IS 18:13, MS 18:25, SM 18:32, DJ 18:29, AR 18:38
15. D. Iacov 2:17
16. L. 1 Corinteni 6:19,20
17. M. Apocalipsa 22:11
18. M. Luca 19:42,44
19. J. Luca 16:8
20. V. Evrei 12:1,2
s. a. B 18:27, CT 18:17, IS 18:22, MS 18:34, SM 18:40, DJ 18:36, AR 18:47
21. S. Evrei 12:1
s. a. B 18:29, CT 18:18, IS 18:23, MS 18:35, SM 18:42, DJ 18:38, AR 18:48
22. D. Apocalipsa 14:4
23. L. 1 Ioan 5:3
24. M. Geneza 39:9
25. M. Psalmii 139:1-7
26. J. Efeseni 3:19
27. V. 2 Timotei 2:8
s. a. B 18:36, CT 18:26, IS 18:31, MS 18:43, SM 18:51, DJ 18:45, AR 18:56
28. S. 2 Corinteni 5:16
s. a. B 18:37, CT 18:27, IS 18:33, MS 18:45, SM 18:52, DJ 18:46, AR 18:57
29. D. Matei 7:21
30. L. Luca 13:25,27
31. M. Efeseni 6:11